

som ærtehalv, men når man tænker på de udmeldinger, der er kommet fra HK, hvor man har procederet for, at børn blot skulle modtage en månedlig check og så holde sig væk fra arbejdsmarkedet, så er vi ude på et skråplan, og det kan vi så få understreget i dag.

Det, vi gerne vil høre, er, at vi vil da gerne have en udmelding for fremtiden, mere end at man lige siger, at børn og unge gerne må have et fritidsjob. Har man med den seneste fremsættelse af nr. L 98 nået smertegrænsen, eller mener man, at nr. L 98 kunne have gået noget videre? Og debatten i dag skulle jo så gerne vise, hvor vi står på det her område.

Under forarbejdet til nr. L 98 var der desværre kræfter, som havde barslet med ideen om at bemyndige ministeren til at fastsætte særlige regler om kortere daglig eller ugentlig arbejdstid for unge, der er under uddannelse, og som ikke længere er undervisningspligtige. Det er den såkaldte gymnasieelevregel, jeg her tænker på. Det var da med meget, meget stor tilfredshed, vi i Det Konservative Folkeparti konstaterede, at den var udgået af det endelige lovforslag, da vi havde dette til behandling.

Jeg vil godt i dag spørge både arbejdsministeren og undervisningsministeren, om de vil bekræfte, at sådanne tanker var direkte skud ud i tågen. Eller er det en regel, som man kunne tænke sig at indføre på et senere tidspunkt? Nu har vi netop ved finansloven fået gennemført regler om, hvad de unge, der modtager SU – det er selvfølgelig de lidt ældre – må tjene. Og det synes jeg var et godt tiltag, der viser den pædagogiske linje i, hvad vi ønsker for de unge mennesker. Det kan vi også gøre for de unge, der er noget yngre.

Fra konservativ side har vi den holdning, at der er en række fordele ved at lade børn og unge have et fritidsjob, og det må vi ikke glemme i denne debat. Jeg synes, at debatten er kørt noget skævt på det her område. Først og fremmest er fritidsjob stimulerende for de unge. Der er megen pædagogik i at lade børn have et fritidsjob. De bliver engageret i noget positivt. Ikke mindst de unge, der i det daglige må slås med det boglige, oplever nu nogle sejre på det praktiske område. Alle børn og unge har brug for sejre, så er det ligegyldigt, om det sker i klasseværelset, om det sker på fodboldbanen eller det sker som flaskedreng i Brugsen eller man er bud eller reklamebud. Alle børn har brug for disse sejre i deres udvikling.

Jeg synes også, et eksempel, som er værd at fremdrage i dag, netop er nogle nye tiltag, som jeg har oplevet i det fynske omkring de tekniske skoler, hvor man nu har indført en lidt anden praktik i det første skoleforløb, hvor man går ind og har meget mere praktik. Og det har nu vist sig, at langt, langt færre falder fra. Det må være klart, hvis vi skal se lidt på linjen, at skolebørn har godt af et fritidsjob, blot de ikke bliver misbrugt. Alt kan misbruges.

Et andet punkt er, at unge mennesker har godt af at lære på et tidligt tidspunkt i tilværelsen, at der er nogle, der stiller krav, og at der er nogle, der tør overlade dem et ansvar. Om det så er ved lettere erhvervsarbejde, eller om det er ved at hjælpe i hjemmet, er bedøvende ligegyldigt. Mange unge får også via deres erhvervsarbejde afprøvet nogle vinkler på arbejdslivet, så de får et mere afklaret forhold til den linje, de ønsker at vælge her i livet. Det må igen være en positiv ting.

Fra konservativ side opfatter vi det alt i alt meget positivt, at der foregår en aktivitet ved siden af lektierne, og at man får lidt praktik oven på dagens teoretiske del. At de unge også lærer at finansiere en del af deres eget forbrug, er kun en ekstra fordel oven i det meget vigtige pædagogiske aspekt.

Jeg kunne godt tænke mig i dag at høre undervisningsministerens mening om de unges deltagelse i og kontakt med erhvervslivet samtidig med deres skolegang, for debatten i dag har nærmest kun kørt på arbejdsmiljø. Som jeg tidligere har nævnt, kan alt misbruges, og det kan børn og unge mennesker også på dette område. Men at tro, vi kan lovgive os ud af alt, må vi ikke forlade os på. Vi skal naturligvis have et forsvarligt arbejdsmiljø, og uanset om det er på arbejdsmarkedet, i fritiden eller i trafikken, kan vi fra konservativ side være meget enige i, at det, det gælder om, er at minimere antallet af skader og ulykker. Men at tro på, at man løser opgaven blot ved at holde de unge væk, er galt. Børn og unge kommer også til skade i fritiden, og så vil jeg her i dag lade være med at begynde at skændes om, hvor høje tallene egentlig er.

Det Konservative Folkeparti vil gerne støtte initiativer, der går ud på at fremme sikkerheden for børn og unge, når de færdes i arbejdslivet; men omvendt må vi ikke blokere for de unges muligheder.